

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

- จรัญ จันทลักษณ์. สถิติวิเคราะห์และวางแผนวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยไทยวัฒนาพานิช, 2523.
- จรรยาพร ชรดิษฐ์. การวิจัยและสถิติทางพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กองส่งเสริม
ผลศึกษาและสุขภาพ กรมพลศึกษา, 2520.
- บุญสม มาร์ติน และสำออง พวงบุตร. สถิติศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ, 2522.
- ประคอง วรรณสุข. สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ภาษาอังกฤษ

Books

- Drowatsky, John N. Motor Learning Principles and Practices.
Minneapolis: Burgess Publishing Co., 1975.
- _____. Physical Education for the Mentally Retarded.
Philadelphia: Lea & Febiger, 1971.
- Eckert, Helen M. Practical Measurement of Physical Performance.
Philadelphia: Lea & Febiger, 1974.
- Morehouse, Laurence E., and Miller, Augustust T. Physiology of
Exercise. 7th ed. Saint Louis: The C.V. Mosby Co., 1975
- Melnick, Merril J. Fundamental of Physical Education. California:
Goodyear Publishing Co., 1969.

Singer, Robert N. Motor Learning and Human Performance. New York: Macmillan Publishing Co., 1975.

Articles

Anne, Maver. "An Investigation of the Influence of Practice on Performance and Pattern of Performance of Dynamic Balance Tasks by Three Yearold Children" Dissertation Abstracts 36 (March 1976): 5922-5923 A.

Anooshian, Varujan. "A Comparision of Two Instructional Techniques for Improving Balance in Profoundly and Severely Mentally Retarded Boys" Dissertation Abstracts 31 (February 1971): 3927-A.

Deorio, Karen. "Dynamic and Static Balance in Preschool Children." Dissertation Abstracts 32 (August 1971): 769-A.

Eckert, Helen.M., and Rarick, Lawrence G. "Stabilometer Performance of Educable Mentally Retarded and Normal Child." The Research Quarterly 47 (December 1976): 619.

Eugene, Vance. "Age and Sex as Factors in Generality of Dynamic Balance Performance." Dissertation Abstracts 40 (December 1979): 3189-A.

Gipsman, Curtis. "Factors Affecting Performance and Learning of Blind and Sighted Children on a Balance Task." Dissertation Abstracts 40 (January 1980): 3871-A.

Grimsley, Jimmie. "The Effect of Visual Cueness and ~~Visual Deprivation~~ upon the Acquesition and Rate of Learning of a Balance Skill." Dissertation Abstracts 33 (January 1973): 3354-A.

- Jeannette, Bobbitt. "A Cross-Sectional Analysis of the Static Balance Performance of Boys and Girls Ages Five through Seventeen Years." Dissertation Abstracts 35 (August 1974): 867-A.
- Klein, Kathryn. "Patterns of Error in Learning Balance Task." Dissertation Abstracts 32 (February 1972): 4403-A.
- Laney, Shirley. "Anthropometric and Strength Correlates of Dynamic Balance." Dissertation Abstracts 40 (November 1973): 2369-A.
- Matlen, Steff. "The Retention of Two Balance Tasks among Elementary School Children." Dissertation Abstracts 39 (August 1978): 756-A.
- Newell, K.M., and Wade, M.G. "Stabilometer Trial Length as a Function of Performance." The Research Quarterly 45 (March 1974): 7.
- Pyfer, Jean. "The Effects of Selected Physical Activities on Moderate Mental Retardates' Static and Dynamic Balance Performance." Dissertation Abstracts 32 (March 1972): 5024-5025A.
- Ray, Robert. "Relationship between Ocular Muscle Balance and Motor Fitness in Man." Dissertation Abstracts 32 (April 1972): 5597-A.
- Ryan, Dean. "Prerest and Postrest Performance on the Stabilometer as a Function of Distribution of Practice." The Research Quarterly 36 (May 1965): 197.
- Stephen, Horgan. "Effects of Supplementary Auditory and Visual Feedback on Acquisition of Stabilometer Task by Educable Mentally Retarded Children." Dissertation Abstracts 36 (October 1975): 2086-2087A.
- Suttie, Adra. "The Differential Effects of Viewing Selected Moving Visual Figure Patterns on the Performance of Dynamic Balance Task." Dissertation Abstracts 31 (November 1970): 2162-2163A.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงแบบอิเล็กทรอนิกส์ (Detecto) ซึ่งชั่งน้ำหนักและวัดส่วนสูงในเครื่องเดียวกัน
2. นาฬิกาจับเวลาแบบกดหยุด (Stop-Watch) ซึ่งสร้างขึ้นโดยเฉพาะต่อสายเข้ากับเครื่องมือวัดการทรงตัวขณะร่างกายอยู่กับที่ สามารถหยุดเวลาได้เองเมื่อผู้รับการทดสอบเสีการทรงตัว
3. เครื่องกำกับจังหวะ (Metronome) ตั้งเวลาให้เกิน 120 ครั้งต่อนาที ใช้กำกับจังหวะแบบทดสอบกระโดดของจอห์นสัน ซึ่ง เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถในการทรงตัวขณะร่างกายเคลื่อนไหว
4. เครื่องมือวัดการทรงตัว (Stabilometer) ใช้วัดความสามารถในการทรงตัวขณะร่างกายอยู่กับที่ ประกอบด้วยกระดานกระดกซึ่งยาว 3 ฟุต เป็นไม้เนื้อหนา 20 มิลลิเมตร ก้านกลางของกระดานมีคานเหล็กพาดขวางตลอดไปครึ่งคืบไว้กับเสาทั้งสองข้างทำให้กระดานหมุนได้ในแนวนิ่ง กระดานนี้สูงจากพื้น 24 ซม. เสาข้างหนึ่งสูง 1.40 เมตรสำหรับจับยึดไว้ก่อนการทรงตัว ที่ฐานก้านกลางของกระดานมีกระดานอีกแผ่นหนึ่งขนาดเท่ากันเป็นฐานรองรับยึดติดกับเสา ที่ปลายทั้งสองข้างมีเหล็กฉาบไว้ตลอดความกว้างและมีปลายของสายไฟฟ้าติดไว้ทั้งสองข้าง ต่อสายไฟฟ้าเข้ากับนาฬิกาจับเวลา เมื่อผู้รับการทดสอบขึ้นไปยืนบนกระดานกระดกและเสีการทรงตัว เหล็กที่ฉาบไว้ก็จะกระทบกัน นาฬิกาจับเวลาก็จะหยุดเดิน

5. แบบทดสอบกระโดดของจอห์นสัน (Johnson Stagger Jump Test) ซึ่งวัดความสามารถในการทรงตัวของร่างกายเคลื่อนที่ อุปกรณ์ระกอบด้วยเสื่อน้ำมัน กว้าง 4.5 ฟุต ยาว 15 ฟุต ด้านกว้างแบ่งออกเป็น 3 ส่วนเท่าๆ กัน ด้านยาวแบ่งออกเป็น 10 ส่วนเท่า ๆ กัน ก็จะไล่สี่เหลี่ยมจตุรัส กว้างยาว ด้านละ 1.5 ฟุต ด้านความยาวของเสื่อน้ำมันทั้งด้านซ้ายและด้านขวา จตุรัสของที่ 1, 3, 5, 7, และ 9 ให้ทาสีด้วยสีขาว ส่วนจตุรัสของที่ 2, 4, 6, 8, และ 10 ให้ทาสีด้วยสีฟ้า ขอบทั้งสี่ด้านของเสื่อน้ำมันหากด้วยสีฟ้าหนา $3/8$ นิ้ว

วิธีการทดสอบ ผู้รับการทดสอบยืนเท้าชิดเสมอกัน ยืนตรงหลังรองทางขวา มือทั้งสองอยู่ชิดสะโพก กระโดดไปที่ของสีขาวทางซ้ายมืออันแรก โดยเท้าทั้งสองต้องลงพื้นพร้อมกัน ต่อมากระโดดไปที่ของสีฟ้าขวามืออันแรก และต่อมาสีสีขาวซ้ายมืออันต่อไป ปฏิบัติอย่างนี้ไปจนถึงของสีฟ้าขวามืออันสุดท้าย

การกติกะแนน หักคะแนนในกรณีต่อไปนี้

ก. ไม่กระโดดในช่องที่กำหนดให้

ข. เท้าทั้งสองลงพื้นไม่พร้อมกัน

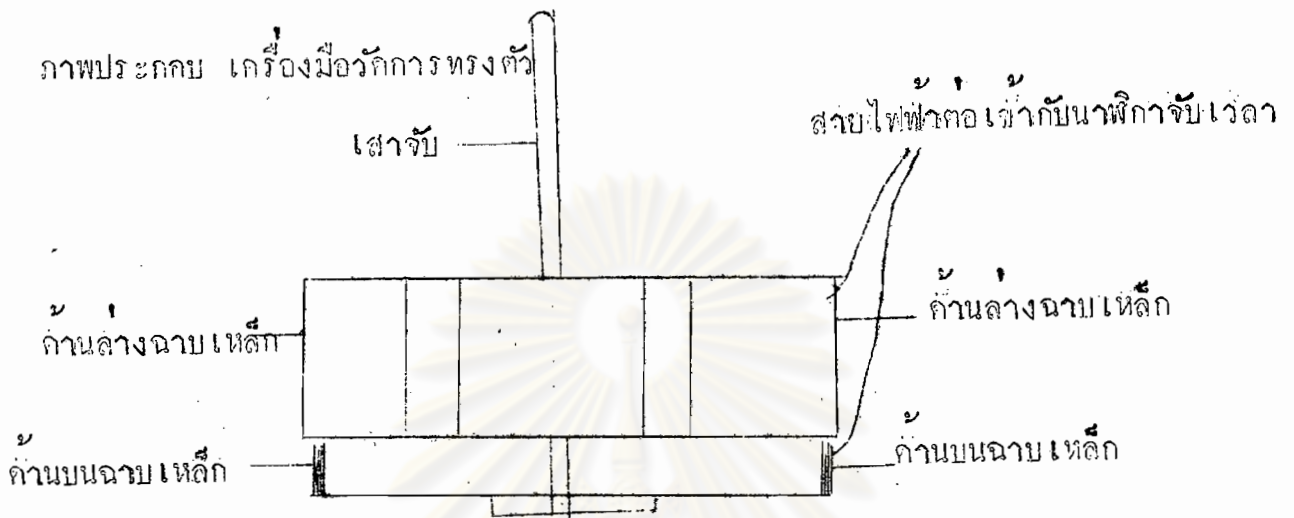
ค. มือไม่อยู่ที่สะโพก

ง. ลงไม่ตรงจังหวะ คือให้จังหวะสม่ำเสมอตลอดในการกระโดด

แต่ละครั้ง

คะแนนทั้งหมด 10 คะแนน การกระทำผิดในกรณีดังกล่าวหักครั้งละ

1 คะแนน การกระโดดให้กระโดด ครั้งละ 0.5 วินาที หรือ 10 ครั้งใน 5 วินาที โดยใช้จังหวะจากเครื่องกำกับจังหวะ

ภาพประกอบแบบทดสอบกระโดดของจอห์นสัน

		10
9		
		8
7		
		6
5		
		4
3		
		2
1		

กระโดดไปตามหมายเลข

เริ่ม

ศูนย์วิทยุพยาบาล
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

สูตรสถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. คะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

$\bar{X}$ = คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนทั้งหมด N จำนวน

N = จำนวนผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละกลุ่ม

X = คะแนนของผู้เข้ารับการทดสอบแต่ละคน

2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2 - (\sum X)^2}{N}}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว* (One-Way Analysis of Variance)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างวิธี (B)	$r-1$	$\frac{(\sum X_r)^2}{n} - \frac{(\sum X)^2}{N}$	$\frac{SS_B}{r-1}$	$\frac{SS_B}{SS_w}$
ภายในวิธี (w)	$N-r$	$(\sum \sum X_r)^2 - \frac{(\sum \sum X_r)^2}{N}$	$\frac{SS_w}{N-r}$	
รวม	$N-1$	$\sum X^2 - \frac{(\sum X)^2}{N}$		

สัญลักษณ์ตัวอักษรที่ใช้ในการคำนวณ

df = ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

r = จำนวนกลุ่มผู้รับการทดสอบ

N = จำนวนผู้รับการทดสอบทั้งหมด

n = จำนวนผู้รับการทดสอบในแต่ละกลุ่ม

F = ค่าวิกฤต

SS = ผลรวมกำลังสองของข้อมูล

MS = อัตราส่วนระหว่างผลรวมกำลังสอง กับ
ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

$\sum X$ = ผลรวมของข้อมูล

* จรรยาพร ตรีดิษฐ์, การวิจัยและสถิติทางพฤติกรรมศาสตร์ (กองส่งเสริม
พฤติกรรมและสุขภาพ กรมพฤติกรรมศาสตร์, 2520), หน้า 116.

4. การเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยวิธีของกินแดน (Duncan's New Multiple Range Test) ทำตามลำดับขั้นดังนี้คือ

4.1 กำหนดค่าของ

จากนี้ค่า df ที่ขึ้นภายในกลุ่ม (within group) เปิดตาราง SSR (Significant Studentized Range) ที่ 5% โดยค่า P ที่ตารางซึ่งเท่ากับจำนวนค่าเฉลี่ยที่มีอยู่ (P เท่ากับ 3)

4.2 คำนวณค่า LSR (Least Significant Ranges)

ค่า P	2	3
SSR	(เปิดจากตาราง)	(เปิดจากตาราง)
LSR = SSR · ($S_{\bar{x}}$)	(เปิดตาราง) × (จำนวน)	(เปิดตาราง) × (จำนวน)

4.3 ลำดับค่าเฉลี่ยโดยเรียงจากต่ำไปหาสูงแล้วเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยทีละคู่

	กลุ่ม 1	กลุ่ม 2	กลุ่ม 3
$\bar{X}$	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	$\bar{X}_3$
ลำดับ	(1)	(2)	(3)

4.4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยเป็นคู่ๆ จากค่าเฉลี่ยสูงสุดกับต่ำสุด กับรองต่ำสุดไปเรื่อยๆ เช่น (3) กับ (1), (3) กับ (2), และ (2) กับ (1) แล้วมาเปรียบเทียบกันได้จากการคำนวณ ถ้าการเปรียบเทียบมีค่าสูงกว่าการคำนวณก็แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จรัญ จันทลักขณา, วิธีวิเคราะห์และวางแผนงานวิจัย (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2519), หน้า 137, 454.

ประวัติการศึกษา

นางสาว นัยนา จันทร์ดอง เกิดวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2496
ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จากภาควิชาพลศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2520 และเข้าศึกษา
ต่อในชั้นปริญญาโทบัณฑิต ในภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมื่อปีการศึกษา 2521

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย